

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De corpore christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

igescam⁹. Hincē qđ dī Ecc. xxviii. Relinq proximo tuo iocenti tibi et tūc deprecantib⁹ tibi peccata soluentur. Qui em⁹ in hominē similē sibi nō habet misericordiam p̄ p̄tis suis q̄s exorabit p̄ delici⁹ ill⁹. q.d. Null⁹ nec si bi dimittent. Sic t̄ ipa diuina vita Dat. vi. Si dimiserit⁹ hominib⁹ p̄tā. dimittet et vobis p̄ r̄ celestis delicia via. Q̄ si vos nō dimiserit⁹ hominib⁹. nec p̄ vester celestis dimittet vobis p̄tā via. Quarā p̄ istius crucis est cornu sinistrū p̄ quod ablataz rerū restitutio designat. Quia vt dī Aug⁹. P̄tēm nō dimittit nisi ablati⁹ restituat. Et hoc nō solū intelligendū est de rebus etiā de fama et honore et omni bono hominis indebita ablata. Quia tales oīo corā domio maledicti sunt nisi restituat z̄. Tertia crucis dī crux xp̄i. Sed ralis ablata est et nimis sublimis. et magni sunt p̄ omnia q̄ pendunt in ea. Ideo v̄sq̄ ad festū exaltationis crucis de hac cruce refuem⁹. Ibi materia coperit festo z̄.

De hac cruce fmo pulcher habet in sermonib⁹ hui⁹ positionib⁹ scz. Sacci de sancti circa festū exaltationis sancte crucis vide si placet. Quere infra post sermonem. l. ibi scriptum.

De corpore christi.
Sermo XXVIII.

Mei manducat
q̄ meā carnē et b̄bit meū sanguinē in me manet et ego ī eo. Jobis. vi. Tria sunt ex q̄to solet cōmendari rex vel princeps terren⁹. Primum est potētia. qz p̄incipiat⁹ nō est nisi quedā cīnīl potestas. Jō dicit Salomon Proverb. xiiii. In multitudine pl̄i dignitas reg⁹. et i paucitate plebis ignominia p̄ncipis. Sc̄m ē clementia. qz p̄as sine clementia virtutē vez̄ principem in tyrannū. Jō dicebat Arthur verses rex magn⁹ Dester. xiiii. Lū gentib⁹ multis impasse. et vniuersuz orbe meē ditioni subiugasse. nequaq̄ volui magnitudine abuti potētiae. sed clementia et bonitatem gubernare subiectos. Un. iij. Reg. xij. et iij. Paralip. c. Si placuerit p̄lo huic zlenier̄ eos v̄bis clementib⁹ seruent tibi omni tempoze Prover. xx. Robora clementia thron⁹ regis. Tertium est magnificētia. Magnificē-

tia em⁹ est virt⁹ solis p̄ncipib⁹ suenīcēs. Jō dicit Dester. i. Q̄ Asuerus rex fecit cenam magnā cūctis p̄ncipib⁹. In qua fuit mini strantū habundātia. vīnū quoq̄ magnificētia regia dī gnū apponebaſ. Et quia domin⁹ nō sicut ielus t̄s est p̄nceps regū terre. vt dicit Apocal. i. Idecirco p̄t ab h̄ tripliū p̄cōto cōmendari. et singulariter is a crāmētō diuinissime eucharistie. In q̄p̄mo oñdit suā omnipotētā. quia nō minoris virtutis est mundū de nībilo creare. Et tam substantiā panis subito in corp⁹ suū incorruptibile conuertere. Jō dicit Psal. Quonia memoria fecit mirabilū suorum chrl̄. In hoc sacramētō. Opera em̄ mirabilia declarat̄ diuinaz potentiaz. Pro quib⁹ p̄p̄bera dicit. Lōfitebor tibi quia terribilis magnificatus es mirabilia opera tua et anima mea cognoscet nimis. Secundo t̄s ostendit ibi clementiā suā. Quia totum se metiū dedit tam dignis q̄s indignis. Et ideo sequit⁹ misericors et miserator domini. De qua clementia dicit p̄phera in Psal. Huavis domin⁹ vniuersus. et miserationes eius sup omnia opera eius. Tertio chrl̄ ostendit ibi suā magnificētia. Quia ibi statuit dari vñiū ferculuz quod haber in se p̄ de p̄ciositate q̄s suū rotū regnū. Jō Ps. extollens magnificētia diuinā dicit. Oculi omniū in te sperat̄ domine. et tu das escas illis in tempore oportuno. Et quia oportuna manus in p̄ncipe designat magnificētia. Jō dicit. Aperis tu manū tuā. et implex om̄e anīal benedicōe. Tanta igitur saluatoris nostri potentia. tanta clementia. tantaq̄ magnificētia. considerano mater sancta ecclesia erga se ex maxima christi dilectione et caritate ostensa. Herito hoc dignissimum sacramētū tanto deuot⁹ quanto celebris venerari censuit. quanto maiora ex eodem sibi beneficia p̄cellisse conspicit. Quoz⁹ quidem beneficioū illud preciū p̄uum videt. q̄ hoc venerabile sacramētū facit in nobis manere deum et nos in deo. Hinc saluator loquēs de p̄fectione huīus sacramēti dicit in verbis posit. Qui manducat meā carnē et b̄bit meū sanguinem in me manet et ego ī eo. Loco vbi supra. Circa materiaz presentis sermonis triv̄plex potest occurrere dubitatio. Prīa dubitatio est quare christus instituēs hoc sacramētū voluit nos participes esse eius.

¶ De corpore christi

dem p sacramentalē mandationē. Scōa quare cū xp̄s istud sacramentū istinuit sub dupli specie. eccl̄ia romana nō tradit illō layas nisi sub vna. Tertia que et quāta sit utilitas huius sacramentū ultra alia sacramēta. Ita tria tanguntur hic in verbis positis Nam sacramentalis pceptio tangit. cum dī Qui manducat. Sub dupli specie institutio tangit. cū dī carnē et sanguinem meū. Utilitas fructus et effectus salutaris consecutio. cū dī. In me manet et ego in eo.

Dixi primo q̄ tangit h̄ sacra mentalis pceptio huius dignissimi sacramenti. cū dī. Qui māducat. Et quo occurrit illa pncipalis duicitio. quare xp̄s instituit istud sacramētum voluit nos pincipes esse ciudē p sacramentalē mandationē. Ad istud autē duibū responderet b̄tus Thomas in quodam sermone dicens. Q̄ xp̄s instituit h̄ sacramentū voluit nos pincipes esse ip̄i p sacramentalē manducatōem. ad faciendū per h̄ memoriam quadruplicis sui maximū benefi cij. sc̄z sue passionis. sue piciatiōis. sue dilectionis. et sue vnionis. **D**e pīno sc̄z de passione dicit ip̄e Luce. xxi. Hoc facite in meā cōmemoratiōem. Quo verba reperit aplūs in epl̄a hodierna. i. **Loy. vi. vbi ex** p̄fesse dicit. Quotienscūq̄ māducatis pānem hūc et calicē dñi biberis mortē dñi annūciabitur. Semper quidē in memoria debet esse passio xp̄i. Iurta illud **Trenor. iiij.** Recordare paupratis mea absinthiū et felis. Unde Bre. li. iiiij. dyalogoz dicit. Hec nanus victimā ab eterno inservit animas soluit que nobis illā mortē vnigeniti reparat. qui licet surgēta a mortuis iam nō moritur. mors illi ultra nō dominabit. tamen in seipso immortaliter atq̄ incorruptibiliter vniēs. p nobis iterū in h̄ misterio sacre oblatōnis immolat. Et post pauca. Minc ergo pensem⁹ quale sit. p nobis illud sacrisū quod p oblatōni nostrā vnigeniti filij passionē semp̄ imitāt. Hec ille. **Bernardus autē.** Memoria passionis xp̄i haberetur in h̄ sacramento si ad memoria reuocetur. quo fiat panis dī grano triturato. mola cōtrito. in clibanō cocto. Granū xp̄s est Iohannis. vij. Nisi granū frumenti. Istō gra nū triturarū est in flagellatiōe. **Iohan. xii.** Tunc apprehendit cū P̄lāt̄ et flagellauit.

Contra in mola crucis. Figura dī Samone quē philiū exēcates molere fecerunt. Sic iudei nisi exēcatis fuissent. mola crucis nō attriūsset xp̄m Isa. liij. Attritus est ppter scelerā nostra. Diffus quoq̄ est panis iste in clibanū sepulcri. q̄ ad corpus. inferni quo ad animā. Ecce memoria le passionis. qd rotiens recolit q̄ies istud sacramentū manducat. **D**e secundo sc̄z de memoria piciatiōis dīmine dī Leuini ci. iiij. Q̄ sacerdos toller pugillū plenū simile et olei ac rotū thbus. et ponet in memoria le super altare. Hoc est memoriale piciatiōis. Per oblatōm sup altare piciatiō sic maxime p altaris sacramentū. fm Grego. Est autē sciendū q̄ in xp̄o sunt tres substa tie. sc̄z corpus. anima. et deitas. Per simulam ergo caro xp̄i significat ppter carentiā surfuris. In simila ergo corporis xp̄i mūdi cia. In oleo autē anime sue gratia. In thure bo diuinitas. cui latrā et honos debet. que in thure ostendit. Iurta illud Larho nis. Thure dñi placa. Per hanc ergo similam habem⁹ piciatiōem contra culpam.

De tertio sc̄z de memoria sue dilectionis dī. **Ozee. viij.** Diligā eos spontaneē. Ubi enumerans sue dilectionis beneficia. Inter alia h̄ subiūgit. Vluerent tritico. memoriale eius sicut vīnū libani. Pro memoriali ḡ dī lectioē habebat triticū corporis xp̄i. et vīnū sanguinis eius. Dilectio autē dei q̄ nobis ī h̄ sacramento ostendit cūdēter significat iij. Regū. xij. Ubi tria de ouicula pauperis narrant. Q̄ paup̄ eam emerat. q̄ de pane et calice suo nutrituerat. q̄ in sinu illius dor miebat. Pauper iste est xp̄us. iiij. **Loy. viij.** Propter nos egenus fact⁹ est. Ouicula hūius paupis est fidelis anima. Lūc. xv. Inueni ouē quā p̄diderā. Magna ergo dilectio xp̄i q̄ hec ouis p̄cio sanguinis christi emittit i. **Loy. vij.** Empti est p̄cio magno. Item pabulo corporis nutritis **Bap. xvi.** An geloz esca nutritiū plūm tuū. Itēz simū misericordie sue souēt et tandem in simū glē recipiant. **Luce. xvi.** Dorzū est mendicē et portat̄ in sinu abrabe. **D**e quarto sc̄z de memoria sue vnionis dī in ps. Memoriā fecit mirabilū suorū misericors et miseratō dñs escam dedit timentib⁹ se. Sic enim magna est vīo escarū ad sumentez. q̄a carni et sanguini vniūnt. sic nos vnumur mirabiliter esse corporis xp̄i. Unde Augu-

stino dicitur est in libro Confess. Liby sum grandiss. Et sequit. Nec tu me mutabis in te. sed tu mutaberis in me. Ex his omnibus infero quod pceptio huius sacramenti est pfectio omnis virtutum in nobis. Igis meritum est frequentandu. Et primo ad fidem catholicam extollendu. quod cum virtus sit de bono et de difficultate. quanto est difficilior tanto et laudabilior. Et quod istud sacramentum est arduum ad credendum. ideo significat fidem credentis. et eius meritum exaltat. Ideo de mysteriis fidei id est. habes secretum et occulta intelligentiam tenenda per fidem. quod aliud videt. aliud sub visione esse firmiter credit. Secundo ad spem de futuro confirmadu. quod spes. promissa boni maxime confirmans per arram. Istud autem sacramentum est signum et arra future beatitudinis quam expectamus. Unde non solum est signum rememoratiuum sed etiam propheticum. Nam Dyonisiu in libro de ecclesiastica hierarchia. Tertio ad charitatem in nobis incendendu. quod naturaliter quilibet inclinatur ad diligendum se dilectos. Et ideo Christus ut maxime nos incitaret ad charitatem in hoc sacramento suam maximam dilectionem in nobis voluit ostendere. In quo non sua pars nobis dedit. Tamen istud sacramentum est quod mater ecclesia tenet in sanctitate et puritate. sic dicit Dyonisius de ecclesiastica hierarchia. Sicque per te ex his solutio pone dubitatio. quod futurum Christus institutus in hoc sacramentum voluit nos esse principes ipsius per sacramentalē pceptum. quod est manducatio. Unde ut audistis hoc exigebat quod triplex memoriale magni beneficium humano generi impensis. scilicet passionis. punctionis. dilectionis. et unionis. Infusus requirebat his per pfectio triplicis virtutis principalis. scilicet fidei. speciei. et charitatis. que per hoc sacramentum perficiuntur.

Dixi secundo quod in verbis pmissis tagitur huius sacramenti sub duplice specie institutionis. cum de carne et meum sanguinem. Et quod occurrit illa scia dubitatio. Cum Christus istud sacramentum instituit sub duplice specie. cur ecclesia romana non tradidit illis laycis nisi sub specie unica. Circa cuius dubitatiois solutionem etiam illud est considerandum. Quod cum Christus hasserat esse carnem suam et sanguinem suum. quod sub propria specie carnis et sanguinis non potius sumit quam sub alienis scilicet panis et vini. Istud igitur est primo soluendum. Assigua-

tur autem triplice efficacratio ad hoc quartus sumit sub specie propria scilicet aliena. Prima est fides habeat meritum dum aliud credit in terius. aliud cernit exterius. Unde Job. xx. dictum est Thome. Beati qui non videbunt et crediderunt. Nam enim Gregorius ibidem Fides non habet meritum cui humana ratio preber experimentum. Secundo ideo ne boreretur animus quod cerneret oculus. dicitur. Quid sit. Horret namque animus carnem crudam comedere. quod bestiarum proprius esse videt. Tertio ad ridiculum paganoz emittendum. de pse. dis. iij. Utrum. Nam merito nobis insultare possit quod deum carnale habentes toties ipsum vorare mus. His pmissis veniamus ad positionem distributionez soluendum. Pro cuius solutione ponam ista catholicam conclusionem. Communio eukaristie sub utraque specie panis scilicet viri. non est necessaria toti populo credentium sumptuosa et absolute ad salutem. licet prius de utraque specie in verbis istis facient mentionem. Itam conclusionem probo. Primo prolegem diuinam. Secundo pro consuetudine et pratum ecclesie pmissive. Tertio pro sacra coecilia. Quarto pro dicta sanctorum doctorum in legi dei veraciter se fundantibus. Et primo probatur hoc per legem diuinam. tam noui quam veteris testamenti. Nam in lege nova Christus loquens de hoc sacramento quod decim vicensim forte pluribus fecit mentionem de hoc sacramento. De pane quidem et de mandatione tamen undecim vicibus. De mandatione vero carnis et bibitione sanguinis quater. De vero non vero in toto pcessu non feci mentionem. ut patet Job. vi. per totum. ad ostendendum utrum manifeste per sumere sub altera specie tamen scilicet sub specie panis sufficit ad salutem. Et quod sub specie panis continet vera caro Christi et verus sanguis Christi. Unde inquit. Operamini cibum qui non periret. sed permaneat in vita eternam. quem filius hominis debet vobis. Nunc enim pater signavit deum. Ecce primum testimonium. in quo nullam facit mentionem de potu. Et dicit cibum permanere et sufficere in vita eternam. Item ibidez Non Moyses dedit vobis panem de celo verum. Non dicit. et sanguinem. Ecce secundum testimonium. Item ibidem. Panis enim dei est qui de celo descendit. et dat vitam mundo. Ecce tertium testimonium. Item. Ego sum panis vite. qui venit ad me non esuriet. et non credit in me non sitiet vnde. Item hoc in cuius

De corpore christi

gelio. Ego sum panis viu⁹ qui de celo de/
scendi. Item ibidem Dic est panis de celo
descendens. ut si quis de ipso manducauerit
nō moriat. Item septimo. Ego sum panis
vivus q̄ de celo descendit. Si q̄s mādu/
cerit ex h̄ pane viuet in eternū. Item octa/
uo. Panis q̄ē ego dabo caro mea est pro/
mundi vita. Item nono. Amen amē dico
vobis. Aſi manducaueritis carnē filij ho/
minis. et biberitis eius sanguinē nō habe/
bitis vīta in vobis. Ubi p̄mo incipit face/
re mentionē de bibitione sanguinis. nullā
tamen de specie vīni mentionē facit. Item
decimo. Qui manducat mācarnem et bi/
bit mācarnē habet vītam eternā. Item
vndecimo. Caro mea vere est cibua et san/
guis meus vere est potus. Item duodeci/
mo in verbis nostri thematis. Qui mādu/
cat mācarnem et biberit mācarnē sanguinem in
me manet. In quibus solūm quatuor locis
firū mentio de portatione sanguinis. et nul/
lo modo de portatione vīni. Cum igitur
sub specie panis contineat totus christus
et integer pater q̄ q̄ sumit sub vna specie su/
mū vīni. p̄ se carnem et sanguinē et implet
dñi mandatū illud. Aſi manducaueritis.
dato etiā q̄ de sacramentū sumptio in/
telligeret. Iſtud pater ex eo. quia xp̄s cōclu/
dendo post omnia sua dicta de hoc sacramē
to finaliter dicit. Qui manducat h̄c panē
viuet i eternū. Cum ergo sub specie panis
iſtud sacramentū pferat vīta eternā. Igit̄
ſufficit fidelib⁹ laycis sub vna specie ad fa/
lute. et p̄ sequens taliter ſuſcipiens implet
pceptum xp̄i quod d̄r de carne et sanguine.
Et p̄poreſt ex his ſic p̄cludi heretico. Aut
em̄ rōt̄ xp̄s est et integer sub specie panis.
aut nō. Si nō. tūc falſū dicit. Ego sum pa/
nis viu⁹ q̄ de celo descendit. Exq̄ em̄ nō eſt to/
tus q̄uo eſt viu⁹. Si aut̄ eſt totus et viu⁹.
Igit̄ eſt cū sanguine. cum ſaguis eſt ſedes
anime. q̄ eſt vita corporis. Si igit̄ totus cuž
ſanguine. igit̄ qui ſumit corp⁹ ſub specie pa/
nis ſumit ſumit et ſanguinē. Hoc idē pro/
batur p̄ illud q̄ cum xp̄s docebat diſcipulos
ozare p̄ necessariis ad ſalutē. inq̄. Sic ora/
bitis Pater noster. et. Panem noſtrū ſug/
ſubſtantiale da nobis hodie. Mathei. vi.
Luce. vii. Quod vīc̄ de h̄ sacramento ex/
ponit fm̄ Jeronimū. Liprianū. et Nicola/
um de lyra. Unde petendo h̄ sacramentū
petūm omnia alia. quia omnia alia ordinant̄

ad ipm. Qui ideo d̄r quotidian⁹. q̄r quoti/
die ſumit p̄ ministrōs ecclē p̄ ſe et p̄ tota cō/
munitate. Hec Lyra. Nulla aut̄ alia men/
tio fit ibidē de ſpecie vīni. Tertio idē pro/
batur p̄ illud quod in veteri teſtamento fi/
gurati eſt de hoc ſacramento. Et p̄mo de
Delchifedech q̄ in figura xp̄i pane vīni
obruiſi Ben. viii. Ad Hebre. vii. Illud ac
fuit in figura ſicut et cetera. i. L. oz. c. Omnia
in figura ſtingebant illis. Non legiſ autē
Delchifedech ſic dediſſe p̄lo. ſed per ſe
met tñ ſic obtuliffe more ſacerdoti. Quar
to idem pbatur de agno pascalī. Ubi ſolū
picipiſ eius agni nō cū alia bibitione vīni.
Agnus aut̄ eſt figura h̄ ſacramenti. cū de
xp̄o dictū eſt Ecce agnus dei. ecce q̄ tollit
peccata mūdi. Job. i. Quinto idem proba
tur de manna q̄d datur p̄lo iſrael. ſine ali/
qua bibitione vīni vel aque. Et tñ habuit
p̄ ſe offiſe de leſcramentū ſuavitatis Sapiē
tie. vii. Sexto idem pbatur p̄ illud Leui/
tici. i. vbi d̄r q̄ ſacerdos ſumens ſanguines
offerat pro peccato ſacerdotis. vel eriā roti
us multitudinis. et aspergat quasi velū ſan/
ctuarij. et eodem modo ponat ſup̄ cornu al/
taris reſiduum fundendo ſup̄ baſiū altaris
oloſtaui. Et. viii. ibidē d̄r. Sanguinē de/
di vobis vt ſup̄ altare in eo expiari p̄ ani/
mabus vīni. Ecce quicqd de ſacrificio ſan/
guinis fuit in veteri teſtamento. rotū refert
ad ſacerdotē et nō ad p̄l'm. In cui⁹ ſignum
ſoli ſacerdotes vtebanſ libaminiſ. i. bis
ſacrificiſ que ſiebant ex fluida materia ſc̄z
oleo et vīno. Septimo idē pater d̄ Abrahā
q̄ venientib⁹ ad ſe angelis fecit cōmiftere
tria ſara farine et panē fieri. nulla mentione
facta de vīno. Ben. viii. Octauo idem p̄t̄
de coniunctione Nelye. q̄ comedit panē ſub/
cinericū. et cibib⁹ aque bibit. nō aut̄ vīni. in
q̄ ſacramentū ſanguinis xp̄i cōſiſit. Nono
hoc idē pater ex p̄zati xp̄i et aploz. Nam nō
legiſ xp̄s aliquē layci ſub vīraq̄ ſpecie pre/
ter ſolos aploz duodecim communicasse.
quos tūc et ſacerdotes ordinauit. et pater
Job. viii. Dari. viii. et Luce. vii. Et ta/
men ſi illa cōmuñio fuifet d̄ neceſſitate ſa/
lutis. vtq̄ nō p̄termiſſeret matrē ſuā cha/
rismaz et alios minores. lxxii. diſcipulos
de q̄b⁹ nulla fit mentio canq̄ laycis. Decio
pater h̄ et plurib⁹ cōtinujs p̄ xp̄m factis. in
q̄b⁹ nunq̄ legiſ xp̄m aliquē potasse. vt dici
tur Dath. viii. et Job. vi. de q̄nq̄ panib⁹.

Et iste Marci. viij. de septem panib. Unde et post resurrectionem cum duobus discipulis in Emmaus solum panem legitur fregisse. **L**u. vii. mo. Et in ille panis figurabat corpus Christi. En Augustini in libro de concordia evangelistarum. **F**m Bedam. **T**heophilum. et omnes alios. Item Joh. viii. Christus post resurrectionem apparet discipulis comedere cum illis trinum pisces assuum et auum mellis. De quod dicit Innocentius Gregorius et Augustinus. Quod pisces assuum Christus est passus. Undecimo hoc expresso patet ex praecepto apostoli in predicione ecclesie Actuum. **A**ctuum. ii. ubi dicitur. et omnes fideles erant presentes in doctrina apostolorum et fractione panis. **E**t magister in scolaistica historia exponit. in eukaristie. ubi nulla mentione fit de vino. Nec apostolus ita precepit faciendo. sed narrat per ipsum ita factum. Item nullus apostolus legi hoc dogmatuisse universaliter preterquam Paulus solis Corinthiorum. apud quos erat talis consuetudo. Nec apostolus ita precepit faciendum. sed narrat per ipsum ita factum. Quos quia aburebant isto sacramento in sumendo sanguinem in multa materia. reprehendit dicens. alius autem eborum est. cum si fuisset haec necessitas. quibus apostolus in verbis docuerit et scriptus reliquias. Duo decimo habet probat ex praetato in multorum sanctorum quod in infirmitate positi solum sub una specie communicabant. per modum laycorum. licet etiam fuissent sacerdotes. sicut pater de beato Jeronimo. De quo scribitur. Eusebius in epistola ad Augustinum. Simili modo bonus Ambrosius legi communicasse de manibz beati Bonifacii Verrellensis episcopi. Idem legi fecisse beatus Benedictus. Idem legitur fecisse bonus Agapitus papa. qui quendam claudum sub una specie communicans fertur perfecte curasse. Idem narrat wilhelmus in suo sacramentali Hugonem de sancto victore doctori maximum in extremis fecisse. Tredecimo habet idem probat per canonem Isidori ex libro concilioque in synodo Constantinopolitanam dicit. Litera sanguine. et excepto sanguine ceremonias in ecclesiis celebramus. quod. d. laycale communionem que est ex statuto et precepto ecclesie introducta quod quedam ceremonie sine sanguine damus. **E**t secundum de communicatione sacerdotali. Ita quippe accedamus ad benedictores archanas et sacrificiamur precibus effecti tam sancte carnis quam preciosis sanguinis Christi. **P**ec ille. Nec idem ostendit con-

cilium. xij. toletanum. quod narrat multos infirmos reiecssisse eukaristiam quod datur sine baculum dñi calicem. cum alios multi infirmi non possent quicquam deglutiire propter siccatatem oris. Ideoque per concilium Retmensium. de se dist. in Peruenit. Ubi declarat quod sufficit dare eukaristiam infirmis sine vino. Idem dicit concilium Wormaciense. quod precipit hunc patam hostiam ad comunicandum infirmum. nulla mentione facita de vino. ut de pse. di. ii. Presbyter. Et hec vocat sepius laici communio. ut. l. di. Si epis. Et. lv. dist. Si euangelista. ubi dicitur quod epis vel pse. propter crimem capitalem ipsius commissum depositum laicale communionem accipiat quod diu vicerit. Idem habet et concilium Gardinensis per duo decreta. Ubi silvaycale communionem vocat sub una specie secundum corpum Christi. **F**rm abbate. Secundum Innocentium. i. viaticum. Secundum Nostrum. i. panis benedictus vel corpus Christi. Idem Joh. Andrei in nouella de electione. **D**ivis. Idem patet de se. dist. ii. In tribu. Ubi precepit clemens papam pse reliquias fragmentorum corporis domini custodiare. nulla mentione facia de vino. De cuius in custodia si fuisset in usu. maior caurela fieri debuisset. Unde dicitur Archidiaconus. de se. di. ii. **P**se. Quod non precepit seruari sanguinem. quia opus esset nimia cautela in conservandi. Et sequitur. Nec est opus quia ubi est corpus ibi est sanguis. Item scilicet synodus Romana cui presedit Leo papa. de se. dist. ii. In quo dicitur. Idem est corpus de quo dicuntur. Caro mea vero est cibus et sanguis meus vero est potus. Sequitur. Corpus Christi edimus ut vite eternae possimus esse particeps. Ecce quoniam illa copulara corpori solidi attribuit cociliu. ut innuat quod sufficit sumere sub altera specie. Quis autem nisi fatus audiet contra dicere tantum scilicet quod est saluberrima auctoritas. et quod ecclie negotia terminantur. ut dicit Augustinus ad Januarium. et breviary. Lanones. dicitur. Quod sicut quantum liberos eum gelidum sic quanto concilia suscipere et venerari debemus. Decimo quarto habet idem probat et antiquissima consuetudine ecclie. Sicut enim ferenducent et plures anni ex quo doctores carbonici scribentes de hoc sacramento nibil faciunt de receptione vini in calice. uno a tanto tempore semper astruunt scriptis et exemplis non esse necessariam sumptionem sanguinis Christi in calice. ipsis laycis plonis. Unde indubitanter tenendum est quod nonnulli fuit in ecclie de vniuersitate.

De corpore christi

sali p̄suetudine ecclie. Sed km variū exem-
plum xp̄i in cena varia fuit p̄suetudo i di-
uersis ecclesijs. Cum ḡ generalis p̄sueru-
do iam a tot annis sic obtinuit. nō licet ea i/
murare. eo q̄ maximā vim h̄z legi. vt dicit
Thomas. sc̄da sc̄de. q̄. viii. ar. viii. Et iō dicit
Aug. ad Cassulanū. q̄ p̄ceptores p̄suetu-
dinis ecclie vniuersalis. sīc p̄ceptores legi
puniēdi sunt. viii. dist. De his. Turpis em-
pars est q̄ toti nō p̄gruit vniuersal. viii. dis.
Quo iure. Ex his infero sentiēs contra
p̄suetudinem ecclie vniuersalis in sacramētis
hereticis est cēsendus. Parz p̄ br̄m Thomā
sc̄da sc̄da. q. viii. viii. dicit. Hic em falsari
est q̄ aliqua p̄poneret et p̄e aliquid. q̄ non
essent sibi cōmissa. Ita viciū falsitatis incur-
rit q̄ ex p̄e ecclie culum exhibet diuinū cō-
tra diuinā auctoritatē ab ecclia confusaram.
Quindecimo b̄ p̄tz idem p̄ sc̄tos doctores
antiquissimos. Nam Ambrosi in libro de
sacramētis et in libro de paradiso dicit. Ita
electa quā accepisti. iste panis vii. q̄ de celo
descēdit vite eterne subaz administrat. Et q̄
cūq; h̄c panē mānducauerit viuet ī eternū.
Quia corp̄o xp̄i est. de p̄se. dist. viii. Reuera. et ca.
Omnia. et ca. In illo. et ca. Non iste. et ca.
Ante b̄ndictionē. In q̄b oīmb̄ habet q̄
sumptio eukaristie sine sanguine sufficit p̄ se
ad salutē sub specie panis. Itē Aug. i. ep̄i
stola ad Hyrcanū. Xps panis est de q̄ qui
mānducat viuet ī eternū. de p̄se. di. viii. Xps.
Idem in sermone de p̄bta dñi habet. et ha-
betur in glosa. s. Lox. vii. Et sup̄ ps. xxviii.
Vbi semp̄ solū facit mentionē de pane. et
nihil de p̄ou. Idem Nylari in multis loc̄
de trinitate. de p̄se. di. viii. Si nō sunt. Et ca.
In xpo p̄aper. Item Jeronim⁹ expōnes il-
la p̄ba. nisi manducaueritis carnē filij ho-
minis et biberitis eius sanguinē. dicit. intel-
ligendū est de manducatō sp̄uali. que ē in
corporatio fidelis aic p̄ grām. p̄ quā incor-
porat tanq; mēbz̄ corp̄i xp̄i mysticō. Itē
magn⁹ Innocenc⁹ de officio missae dicit. q̄
ybi nō possit inueniri vīnū p̄ līcē alterū
sine altero p̄secrari. ḡ nō est necessitas ab-
solute. Itē doctor Alexāder de halis i q̄r/
ta p̄te sumē sue dicit. q̄ xps sumū integrē
sub vtrāq; specie. ḡ licet sumere sub alte spe-
cie tm̄. sīc fit a layc; vbiq;. Nōs autē canōes
in p̄trariū allegati p̄ hereticos. intelligūt
de p̄sietate pbzo. q̄ sub vtrāq; specie d̄z su-
mēre. Et idem dicit sup̄ Jobannē.

Si q̄s autē querit quare ita ecclia p̄sue,
ut dispensare layc; sub vna specie. Rūdeo
q̄b sit p̄ter plura. Primo. p̄ter p̄iculū infi-
delitatis. qd se posset mētib⁹ fideliū ingere
re si semp̄ in specieb⁹ panis et vini daretur.
Pōscent em̄ simplices credere et intelligere
q̄ sub altera specie nō esset tot⁹ xps sed tm̄
sub vtrāq;. Itē. p̄ter p̄iculū effusionis. qd
de facili cōmiti posset in multitudine p̄lī
Item. p̄ter p̄iculū corruptiois. qd facile in
estate p̄tingeret in regionib⁹ calidis. Item.
p̄ter periculū qd posset p̄tingere in portā
do ad infirūm. Idez tenet Albert⁹ magn⁹
in tractatu de officio missae. q̄ etiā ponit. Q
in regionib⁹ carētib⁹ vino posset disp̄sari
etiā cū sacerdotib⁹ vt sine vino p̄ficeret so-
lū in pane h̄ sacramentum. Idē br̄m Cho-
mas in. viii. p̄te sumē sue. q. lett. ar. viii. diē.
Q̄ duo p̄siderant circa vsum b̄ sacramēti
Unū et p̄te ip̄i sacramēti aliud ex parte su-
mentū. Ex p̄te sacramēti p̄uenit q̄ vtrāq;
sumat. q̄ de vtrāq; p̄sistit p̄fectio sacramē-
ti. Et ideo q̄ ad sacerdotem p̄tinerit b̄ sacra-
mentū p̄secrare et p̄ficere. nullo mō d̄z cor-
pus xp̄i sumere sine sanguine. Ex p̄te autē
sumentū requiriſ summa reuerētia et cau-
tela. ne aliqd accidat qd v̄gat in iniuriam
tanti sacramenti. qd p̄cipue posset accidere
in sumptōe sanguis. q̄ quidē si incaute su-
mēre de facili posset effundī. Et q̄ cresce-
te multitudine p̄lī xp̄ianū. in qua sūt senes
et iuuenes et p̄uili. quoz qdā nō sumante
discretōis ut cancelā debitā circa b̄ sacra-
menti vsum adh̄berēt. Ideo p̄uidē ordina-
tiū est ut populus sanguis sumēdus nō det
s̄z solū a sacerdotib⁹ sumat. Decile. Idez
dicit sup̄ Jobannē in postilla. Et ibidem
Nicola⁹ de lyra s̄litr. Si ḡ querat heretic⁹
quare sacerdotib⁹ sic licet et nō layc;. Respo-
def. q̄b est p̄ter p̄fectōem sacramenti quā
solī sacerdotes et nō layci debet pagere. vt
dicit Thomas super. viii. finiaz. distinc. viii.
Sc̄do h̄ sit p̄ter p̄iculū effusionis. Quia
facilius vna gutta sanguinis labereſ q̄ vna
particula corporis xp̄i. p̄m ip̄m. Idem ponit
Bonauentura dist. vii. q̄rti finiaz. dicens.
Q̄ntum ad efficaciā h̄u⁹ sacramēti suffi-
cit sub altera specie. sed q̄ntum ad signifi-
cantia non sufficit. Et ido solus sacerdos
qui significat passionē xp̄i in hoc sacra-
mento solus sub vtrāq; specie sumit. Populus
autē qui efficaciā et vtilitatez grē querit sub-

altera tamen recipit. cum sub altera tota gratia Christi contineat. **D**ec sententia literis ibidem. **I**dem Petrus de Tharenthasia. dist. xi. q[ua]rti finiaz. Richardus de media villa. Petrus de palude patriarcha Pieroliunianus. **S**i multiter hoc subtilis doctor. Thomas de Argentina. q[ui] quantum ad rem significata sub altera specie datur r[es]trictio. liceat nō quo ad specie significata. **D**icit etiā ibidem q[ui] sacerdos co[n]ficiens sub utraque specie. id est facit. vt significet q[ui] tpe passionis Christi fuit sanguinis separatus a corpore p[er] effusionem. **E**t idem Hugo postillator totius biblie. Si multiter quidam doctor Anglicus q[ui] dicit sacerdos re sup[er] q[ui]reto finiaz. dist. xi. dicit. addes ultra predicatione hanc rationem. q[ui] sic in veteri testamento d[icitur] sacrificij et oblationibus sumebant oves offerentes. sed de libaminibus q[ui] persistebant in materia liquida soli sacerdotes. Ita circa h[oc] sacramentum plus debet sumere tamen specie panis solidam. sacerdotes autem speciez vini liquidam. **E**t his potest patere p[ro]verbium nostrum thematis. de carne et sanguine Christi. intellegendum est de spirituali maducatione et bibitione que est incorporatio corporis Christi p[er] gratiam et charitatem. **E**t hoc ostendit istud verbum quod sequitur. In me manet et ego in eo. vt dicit Augustinus sup[er] Iohannem. Omelia. xxiiii. vbi ipse dicit. q[ui] si h[oc] intelligere de manducatione sacramentali tunc falsum est. quia multi manducant sacramenta et ramen non manent in deo. nec dens in eis. **I**gitur enim ipsum intelligitur de spirituali. putet etiā dicit Thomas in postilla. Christus ergo habet intelligere cibum et potum societatem sanctorum corporis et membrorum suorum. q[ui] est sancta ecclesia in predictis natibus et vocatis et sanctis et glorificatis et iustificatis et fidelibus eius. Et quia per alteram speciem sufficierat incorporari homo corpori Christi mystico. Ideo sufficit sumptu aliterus speciei. Et tantum de secundo.

Dixi tertio. Ex verbis premissis ragitur huius sacramenti utilitatis fructus et effectus salutaris consecratio. cum dicit. In me manet et ego in eo. In quo denotatur utilitas h[oc] sacramenti ultra alia omnia sacramenta. Pro quo sciendum q[ui] est Thomas super illud Iohannis. vi. Ego sum panis vivus. Hoc sacramentum est dominice passionis remembrance. **A**Et continet in se Christum

passum. **U**nde quicquid est effectus domini in passionis ad nos. tamen etiam est effectus huius sacramenti. Nam etiam aliud est hoc sacramentum q[ui] applicatio passionis ad nos. Non enim decebat Christus in sua presentia semper nobiscum esse. et ideo h[oc] voluit supplere per hoc sacramentum. **U**nde manifestum est q[ui] destruicio mortis quam Christus moritur destruit. et reparatio vite quam Christus reparavit resurgendo est effectus huius sacramenti. **E**t quia vita quam conservatur non est solum vita viuis hominis. sed quamcum in se est vita totius mundi. ad quam sufficienter est mors Christi. i. Iohannis. ii. Ipse est propiciatio pro peccatis nostris. et non solum nostris sed etiam totius mundi. **E**t sequitur. **A**lia sacramenta habent singulares effectus sicut in baptismate solus baptisatus suscipit gratiam. **B**ed in unctione huius sacramenti est universalis effectus. q[ui] non solum sacerdos consequitur effectum. sed etiam illi pro quibus orat. et ecclesia tota tam viuum regnus q[ui] mortuorum. **V**nius ratio est. quia in ipso continetur causa omnium sacramentorum. scilicet Christus. **H**ec Thomas. Ille autem est principalis effectus huius sacramenti. quia incorporat hominem Christo. **U**nde dicitur in verbis nostri thematis. In me manet et ego in eo. Et per consequens qui coniungitur mihi. habet vitam eternam. **D**anctus autem in nobis Christus duplenter. scilicet in intellectu per fidem. in affectu per charitatem. que informat fidem. i. Iohannis. iii. Qui manet in me in deo manet et Deus in eo. Qui ergo sic credit Christum ut in eum tendat. habet Christum in affectu et intellectu. ergo qui sic credit per fidem informatam charitate in Christum ut tendat in ipsum per charitatem spiritualiter manducat Christum. et talis habet Christum in seminente. **E**t quia Christus diligit se transformans in se. eo q[ui] est Dyonisius. Amor est vis unitina transformatio amante in amat. **I**do quicquid sic diligit Christum manducando eum spiritualiter manet in Christo. **U**nde Augustinus exponens illud Iohannis. xv. Qui manet in me. hic fert fructum mulsum. dicit. **D**anemus in Christo credendo obediendo perseverando. **D**anet in nobis Christus illuminando subveniendo perseruans dando. **D**arime autem hec manus sit per perceptionem sacramentorum. et pre-

¶ De sancto Johanne baptista

epne huius sacramenti eucharistie. ut hic dicatur. Utilitas autem ex hac mansione recipitur christi in nobis. et nostra in christo. est multiplex. Prima purgatio omnium peccatorum. Unde Johannis. xv. Omnem patientem ferentem fructu purgabilem et fructum plus afferat. Secunda divina associatio. Unde Johannis. xv. Qui manet in me et ego in illo. Magna utilitas et sociatione divina. Quid enim deesse poterit illi qui secum habet deum. Venerunt enim omnia bona cum illa. Sapientia. vij. Unde Ecclesiastes. iii. Ne soli scilicet sine deo. Dicit Seneca. Nullus vir sine deo bonus potest esse. Tertia est crucificatio bonorum operum. Unde Johannis. xv. Qui manet in me. hic fert fructum multum. scilicet cordis per sanctas cogitationes et meditationes. oris per confessionem et gratiarum actiones. operis per penitentie satisfactionem. Quarta imprestitio peritorum. Unde Johannis. xv. Si manferis in me et verba mea in vobis manserint. quodcumque volueritis petatis et fiat vobis. Maneamus ergo in christo per huius sacramenti gratiam. ut secum tandem manere possimus in celo per gloriam. Ad quam nos perducat pater et filius et spissactus. Amen.

¶ De sancto Johanne baptista
Terzo. XXIX

ad nunciandum eius aduentum. Johanna primo. Fuit homo missus a deo cui nomine. Zc. Ipse enim fuit christi precursor ad iter preparandum. Malachie. iii. Ecce ego mittor angelum meum ante facies tuam. Quod ad litteram intelligitur de Johanne. ut patet Luce. vii. Ipse predicator ad convertendum. Ipse nuncius ad hospitium preparandum. Luce primo. Ipse prelibit ante illum. Ipse vox veritatis. Isaie. xl. Ego vox clamantis in deserto. Ipse propheta futura et secreta reuelando. Etiam dico vobis plures prophetas. Ipse lucerna ardens in divina dilectione. Ipse lucens in cōuersatione. Johannis quanto. Ipse erat lucerna lucens et ardens. Si igitur talis et tanta gloria Johannis. qualis erit gloria. Si tale est meritum quale primi. Si vero est Pauli scientia quod in celo vidit unicus merito coronam congruam esse dandam. put ipse ait. Unusquisque propria mercede recipiet suum laborem. Et si vera est sicut est immobilis Christi remuneratio; omnium veritas qua dicitur. in domo patris sui mansiones multas esse. Non tamen propter aliud quod propter diversitez meritorum. Ecce Johannis corona ceterorum coronis electorum maior est. Quo maior inter natos mulierum non surrexit. et cui veritas que coronas distribuitem testimonium probabit. merito ergo admiratus natores de eo dicerunt. Quis putas puer iste erit. In quo habet triplicem beatitudinem excellentiā considero meritorum. Finis triplice interrogatio; quod de eius sanctitate moneri potest. ut sic querenti de eo. Quis putas puer iste erit. Respondebam quod Johannes. scilicet Magnus in ingressu vite natae maior in pressu vite gratiae. maximus in vita glorie. Finis hoc tripliciter est testimonium trium testium ad hanc interrogationem respondentium. scilicet humanae. angelicae. et divinum. quorum testimonium est verum. Quia quod viderunt testantur. Job. iij.

¶ Dixi primo quod in verbis premissis dicitur excellentia beati Johannis in ingressu vite nature. Nam ipsius concepcion fuit sancta. nativitas leta. impositio non miraculosa. Si ergo queris quod fuerit vir iste Johannes in conceptu. Rendet tibi angelus. Luce. i. Quod in conceptu ab omni labore est purgatum. Quia ex veteri matre sue sparsitudo replete. Ecce conceptionis scientias. Lutus scientias apparuit.

64